

Nedeľa 2. týždňa v Cezročnom období (cyklus C): „Urobte všetko, čo vám povie“

Komentár na nedeľu 2. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). „Ty si zachoval dobré víno až doteraz.“ Na tých, ktorí dôverujú Ježišovej moci a príhovoru Panny Márie, čaká to najlepšie víno, víno Božej lásky a večnej spásy.

Evanjelium (Jn 2, 1-12)

V Káne Galilejskej bola svadba. Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu

pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka:

„Nemajú víno.“

Ježiš jej odpovedal:

„Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“

Jeho matka povedala obsluhujúcim:

„Urobte všetko, čo vám povie!“

Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, ktoré slúžili na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov, každá na dve až tri miery. Ježiš im povedal:

„Naplnite nádoby vodou!“

A naplnili ich až po okraj. Potom im povedal:

„Teraz načrite a zaneste starejšiemu!“

A oni zanesli. Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno – on nevedel, skade je, ale obsluhujúci, čo načierali vodu, to vedeli –, zavolať si ženícha a vravel mu:

„Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si zachoval dobré víno až doteraz.“

Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho. Potom zišiel on i jeho matka a bratia i jeho učeníci do Kafarnauma, kde zostali niekoľko dní.

Komentár

Na začiatku svojho verejného života ide Ježiš so svojimi učeníkmi na svadobnú hostinu, aby svojou prítomnosťou požehnal a posvätil

oslavu ľudskej ľasky. „A čo sa čudujeme, že ten, ktorý prišiel na svet, aby slávil svoju vlastnú svadobnú hostinu, išiel do toho domu, kde sa slávila svadobná hostina?“ (Svätý Augustín, *In Ioannem. Tract. 8*). Ten mladý snúbenecký pár sa stal vzorom pre všetkých, ktorí chcú vytvoriť životný projekt, pretože doň zahrnuli Boha. Hoci veľkou protagonistkou tejto scény bude Mária, Ježišova matka, lebo rozprávač nemá zábrany spomenúť ju skôr ako jej Syna.

Svadobná hostina na starovekom Východe mohla trvať niekoľko dní. Najmä ak hostia absolvovali dlhé pešie cesty zo vzdialených miest. Táto skutočnosť trochu zmierňuje nedbalosť nevesty a ženícha a zodpovedných, ktorí si možno s pribúdajúcimi dňami oslavy nevšimli, že chýba víno. Aká katastrofa! „Ako je možné sláviť svadbu a mať hostinu, ak chýba to, čo

proroci označili za typický prvok mesiášskej hostiny (porov. Am 9, 13 - 14; Jo 2, 24; Iz 25, 6)?“ (František, *Katechéza*, 8-VI-2016). Tento každodenný, ale pre všetkých dôležitý detail nezostáva bez povšimnutia Máriinej ženskej a praktickej intuície, ktorá zvykne svoju pozornosť a záujem sústrediť na iných. Keď objaví problém, okamžite myslí na svojho Syna, aby ho vyriešil. S usilovnosťou a vierou zhromaždí služobníctvo a odváži sa verejne apelovať na Ježišovo Božie postavenie: „*Nemajú víno*“. „Pozri, ako prosí svojho Syna v Káne Galilejskej. A ako nalieha, dôverčivo a vytrvalo. A aký má úspech. — Uč sa“ (Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 502).

Máriina prosba presahuje aj scénu v Káne Galilejskej a spôsobuje, že prísľub spásy, ktorý Boh ohlásil v knihe Genezis, pulzuje v srdci jej Syna. Preto ju Ježiš nazýva s biblickou vážnosťou „Žena“ a

vyjadruje zdanlivú výčitku, pretože jeho hodina ešte neprišla. Výčitku, ktorú Mária akoby ignorovala: „Jeho matka povedala sluhom: *Urobte všetko, čo vám povie*“. Toto sú posledné Máriine slová zaznamenané v evanjeliách. Sú ako odkaz matky všetkým ľuďom.

Ježiš sa nielen podriaďuje požiadavke svojej matky, ale prijíma aj spoluprácu sluhov, ktorých mu Mária predstavuje. On, ktorý zvyčajne rozmnožuje víno prostredníctvom vody prefiltrovanej viničom na poliach, teraz tento proces urýchľuje prostredníctvom vody naliatej prácou ľudí. Keď sme veľkorysí a dáme k dispozícii prostriedky: „*Naplňte nádoby vodou!* A naplnili ich až po okraj“, Boh požehnáva svojim posväcujúcim pôsobením a premieňa ľudskú úlohu na Božie dielo, na znamenie svojej lásky v prospech všetkých. „A tie najobyčajnejšie veci sa stávajú

neobyčajnými, nadprirodzenými, keď máme dobrú vôľu venovať sa tomu, čo od nás žiada Boh“ (Svätý Josemaría, *List 14-IX-1951*, bod 23).

Môžeme si všimnúť ešte dva detaily. Opis hovorí, že tam bolo šesť nádob, ktorých objem by sa rovnal celkovo takmer 600 litrom. Vodu z očisťovania Židov Boh premenil na vynikajúce a veľmi hojné víno, pretože „sa začala Božia hostina s ľudstvom“ (Benedikt XVI, *Ježiš Nazaretský I*). Veľké množstvo vína symbolizuje nesmiernu Božiu lásku k ľudstvu a predobrazuje krv Baránka, ktorý sa obetoval až do krajnosti, aby všetkých pritiahol k sebe. Symbolizuje tiež odovzdanosť kresťana druhým prostredníctvom nového prikázania lásky, ktorého miera je, že nemá mieru. Mária približuje Ježišovu hodinu: hodinu veľkonočného tajomstva jeho smrti a zmŕtvychvstania, naznačenú v

časovej poznámke na začiatku príbehu: „na tretí deň“.

Nakoniec Ježiš hovorí: „Teraz načrite a zanešte starejšiemu“. Grécky text ho nazýva *architriclinio*, čo doslova znamená „hlava trojitého kresla“. Bol to hosť, ktorý si sadol ako prvý, aby pochválil blahobyť oslávencov a ako znalec ochutnal produkty ich hostiny. Jeho verejná chvála priblíži čitateľovi, ktorý pozná pôvod vína, blahobyť, ktorý čaká tých, ktorí sa vo svojom živote spoliehajú na Boha ako nevesta a ženích v Káne, tých, ktorí dôverujú jeho moci ako Mária, a tých, ktorí milujú skrytú a účinnú službu ako sluhovia.

Pablo Edo

sk-sk/gospel/domingo-c-to-2/
(03.04.2025)